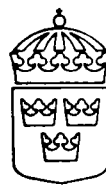


Finansutskottets yttrande

1986/87:3 y

om revisionen av statsförvaltningen och andra frågor
med anknytning till ledningen av den statliga
förvaltningen



FiU
1986/87:3 y

Till konstitutionsutskottet

Konstitutionsutskottet har med anledning av proposition 1986/87:99 om ledningen av den statliga förvaltningen berett övriga utskott tillfälle att lämna yttrande över proposition och motioner. Finansutskottet har därvid anmodats att yttra sig över de delar av propositionen som berör dels frågor om revision samt affärsverken och deras dotterbolag (bilaga 1, avsnitten 5 och 9), dels frågor om utveckling av budgetprocessen m.m. samt den arbetsgivarpolitiska inriktningen (bilaga 2, avsnitten 1–4).

Finansutskottet begränsar i allt väsentligt sitt yttrande till de angivna delarna av propositionen. I anslutning härtill behandlar utskottet också följande motioner som väckts med anledning av propositionen:

- 1986/87:K105 av Lena Öhrsvik (s),
- 1986/87:K109 av Lennart Alsén och Lars Ernestam (fp) yrkande 2,
- 1986/87:K110 av Rune Ångström (fp),
- 1986/87:K112 av Lars Werner m.fl. (vpk) yrkandena 1 och 4,
- 1986/87:K113 av tredje vice talman Bertil Fiskesjö m.fl. (c) yrkande 3,
- 1986/87:K115 av Anders Björck m.fl. (m) yrkande 6.

Enligt finansutskottets mening finns det anledning att i detta sammanhang också behandla några under allmänna motionstiden 1987 väckta motioner om statlig revision. Utskottet har därför – under förutsättning att konstitutionsutskottet inte har något att erinra – beslutat att med detta yttrande överlämna följande tre motioner, nämligen

- 1986/87:Fi406 av Lars Tobisson m.fl. (m) om den statliga förvaltningsrevisionen,
- 1986/87:Fi408 av Görel Bohlin (m) och Anita Modin (s) om revision av de allmänna försäkringskassorna,
- 1986/87:Fi415 av Bengt Westerberg m.fl. (fp) om översyn av riksdagens kontrollmakt.

Granskning av statliga bolag och stiftelser

I propositionen behandlas frågor som gäller riksdagens och regeringens insyn i och styrning av de statliga myndigheternas verksamhet. Ett område där statsmakternas insyn föreslås bli förbättrad gäller sådan statlig verksamhet som bedrivs i form av bolag eller stiftelse. I enlighet med insynsutredningens

förslag förordas sålunda att riksdagens revisorer och riksrevisionsverket (RRV) i lag ges rätt att granska också sådana bolag och stiftelser. Riksdagens revisorer föreslås därvid få en mer generell granskningsrätt, medan RRV:s befogenheter i detta avseende begränsas till vissa namngivna bolag och stiftelser. Av betydelse är också att den offentliga information som bolagen och stiftelserna lämnar i sina årsredovisningar skall byggas ut.

Finansutskottet vill med anledning härav anföra följande. Riksdagens behov av vidgade insynsmöjligheter i statliga bolag och stiftelser har vuxit i styrka, inte minst under senare år då bolags- och stiftelseformen kommit att omfatta en allt större andel av den statliga verksamheten. De förslag som framläggs i propositionen är som utskottet ser det väl avvägda. Å ena sidan får t.ex. riksdagens revisorer rätt att göra förvaltningsrevisionella undersökningar av sådana förhållanden som hänger samman med företagens samhällseliga uppgifter och särskilda verksamhetsbetingelser, såsom monopolställning, beroende av statlig finansiering, m.m. Å andra sidan förutsätts revisionen av företagens rena affärsverksamhet ske i gängse former, dvs. genom bolagens och stiftelsernas egna revisorer. Samtidigt som förutsättningarna för offentlig insyn förbättras, har sålunda statsföretagens berättigade krav på att få arbeta under samma betingelser som andra företag i allt väsentligt kunnat beaktas. Finansutskottet biträder mot denna bakgrund de i propositionen föreslagna formerna för förvaltningsrevision av statliga bolag och stiftelser.

De nya lagreglerna föreslås träda i kraft den 1 juli 1987, vilket enligt vad som sägs i propositionen innebär att granskningen kommer att omfatta förhållandena efter ikraftträdandet. Liksom föredraganden anser finansutskottet det rimligt att riksdagens revisorers och RRV:s vidgade befogenheter begränsas till förhållanden som infaller efter lagarnas ikraftträdande. Med hänsyn till de former i vilka förvaltningsrevision bedrivs, bör detta emellertid inte utgöra ett absolut hinder för att man i det enskilda fallet skall kunna utsträcka undersökningen till att omfatta även äldre företeelser om så bedöms erforderligt för att kunna slutföra revisionen. Utskottet har i övrigt inget att erinra mot bestämmelserna om ikraftträdandet.

I propositionen föreslås riksdagens revisorers nuvarande instruktion bli ersatt med en ny lag, vilken förutom föreskrifter om de utökade befogenheterna också innehåller en del formella ändringar. Enligt finansutskottets mening kan det i samband med en sådan mer genomgripande översyn av revisorernas instruktion finnas skäl att även beakta behovet av andra ändringar. Så t.ex. finns sedan snart tio år i revisorernas organisation ett särskilt arbetsutskott som bl.a. ansvarar för administrativa frågor och bereder vissa ärenden såsom remisser m.m. I arbetsutskottet ingår revisorernas ordförande, de båda vice ordförandena, ytterligare en revisor samt chefen för revisorernas kansli. Med hänsyn till den betydelse arbetsutskottet numera har för revisorernas löpande verksamhet kan det enligt finansutskottets mening finnas skäl att i instruktionen ta in en föreskrift om att ett sådant arbetsutskott skall finnas.

I propositionen behandlas också vissa frågor rörande affärsverken och deras dotterbolag. Bl.a. föreslås att ett affärsverk och dess dotterbolag i fortsättningen skall behandlas som en affärsverkskoncern. I konsekvens med detta synsätt föreslås RRV:s nuvarande ansvar för den externa granskningen av affärsverken bli utökat till att omfatta koncernerna i deras helhet. Affärsverkens egna internrevisionsorgan ges samtidigt möjlighet att under verkschefen självständigt revidera hela koncernen.

Finansutskottet har för sin del inget att erinra mot propositionens förslag i dessa delar.

Riksrevisionsverkets ställning

På förslag av finansutskottet avtog riksdagen våren 1986 två under allmänna motionstiden år 1986 väckta motioner om den statliga revisionsverksamheten (FiU 1985/86:23, rskr. 262). I motionerna – 1985/86:Fi402 av Lars Tobisson m.fl. (m) och 1985/86:Fi407 av Daniel Tarschys och Anne Wibble (fp) – begärdes bl.a. att en översyn skulle göras med sikte på att stärka riksdagens kontrollmöjligheter genom att helt eller delvis föra över RRV:s förvaltningsrevisionella resurser på riksdagen. I avvaktan på statsmakternas behandling av verksledningskommitténs förslag kunde utskottet inte tillstyrka bifall till motionerna.

I de nu aktuella motionerna Fi406 av Lars Tobisson m.fl. (m) och K115 av Anders Björck m.fl. (m) föreslås ånyo att ansvaret för förvaltningsrevisionen förs över på riksdagens revisorer. Liknande, men inte lika entydigt uttalade krav redovisas i motionerna Fi415 av Bengt Westerberg m.fl. (fp) och K109 av Lennart Alsén och Lars Ernestam (fp). I dessa motioner förordas att ansvaret för den statliga förvaltningsrevisionen i högre grad än nu bör ligga på riksdagen, vilket enligt motionärerna innebär att en del av RRV:s uppgifter förs över på riksdagen. I motion K113 av tredje vice talman Bertil Fiskesjö m.fl. (c) framhålls värdet av att det finns två av varandra oberoende revisionsorgan. Propåer som förekommit om en sammanslagning av riksdagens revisorer och RRV avvisas. Motionärerna tycker att det är bra om RRV:s kapacitet kan utnyttjas även för beställningsuppdrag åt regeringen, men anser samtidigt att det är mycket angeläget att dessa uppdrag inte inkräktar på RRV:s initiativverksamhet.

Verksledningskommitténs förslag tas nu upp till behandling i propositionen. Beträffande RRV framhåller föredraganden att han ser det som väsentligt att verket kan planera och genomföra egeninitierad revision enligt nuvarande ordning. Samtidigt finns det emellertid enligt hans mening ett behov av att på ett bättre sätt än nu ta till vara resultaten och erfarenheterna av granskningen samt att kunna utnyttja RRV:s revisionella kompetens för särskilda granskningsinsatser. Mot denna bakgrund föreslås i propositionen att regeringen skall kunna uppdra åt RRV att genomföra projekt som omfattar bl.a. hela eller delar av verksamheter vid en viss myndighet. Resurser för sådana insatser bör, vid behov och efter prövning, kunna ställas till RRV:s förfogande från andra anslag på statsbudgeten. I enlighet härmed

förordas att en särskild inkomstpост med ett formellt belopp på 1 000 kr. skall föras upp under RRV:s anslag.

FiU 1986/87:3 y

Finansutskottet får med anledning av dessa förslag anföra följande. På riksdagsområdet har sedan slutet av 1970-talet nya samverkansformer utvecklats mellan riksdagens revisorer och riksdagens utskott. De innebär att revisorerna regelmässigt inhämtar förslag till nya granskningsärenden från utskotten och att resultatet av revisorernas undersökningar delges riksdagen. De synpunkter som revisorerna för fram kommer därigenom alltid upp till behandling i utskotten. Det erfarenhetsutbyte som på detta sätt kommit till stånd mellan riksdagen och dess revisorer är enligt finansutskottets mening av stort värde. Utskottet ser det därför som angeläget att dessa kontakter inte bara vidmakthålls utan också fördjupas och byggs ut.

I likhet med riksdagen har regeringen ett berättigat behov av att kunna utnyttja egen förvaltningsrevisionell expertis. Det har således, som utskottet ser det, ett värde i sig att det finns två av varandra oberoende revisionsorgan vilka från skilda utgångspunkter kan ta upp olika förhållanden till granskning. Riksdagens revisorer svarar med sin granskning för en mycket viktig del av riksdagens kontrollmakt. RRV:s förvaltningsrevision utgör å andra sidan ett viktigt underlag för de initiativ till förnyelse och omprövning av statlig verksamhet som det ankommer på regeringen att ta.

Uppmärksammas bör också att RRV den 1 juli 1986 fått ett direkt ansvar för redovisningsrevisionen av de statliga myndigheterna. Då inordnades nämligen de tidigare fristående revisionskontoren i RRV:s egen organisation. Syftet med denna omläggning var bl.a. att man genom att samlas ansvar för förvaltnings- och redovisningsrevisionen under en huvudman ville få till stånd ett ökat erfarenhetsutbyte och en bättre samordning av resurser. Även dessa omständigheter talar således för att RRV även i fortsättningen bör kunna bedriva förvaltningsrevision.

Finansutskottet anser mot denna bakgrund att RRV inte bör frånhändas något förvaltningsrevisionellt ansvar. Motionerna Fi406, K115, Fi415 och K109 inrymmer alla förslag om att ansvaret för förvaltningsrevisionen helt eller delvis skall föras över på riksdagens revisorer. Dessa motionsyrkanden bör därför enligt finansutskottets mening avstyrkas.

Med hänsyn till de erfarenheter som gjorts på riksdagsområdet ser finansutskottet det som värdefullt att det även på regeringsområdet kan utvecklas nya kontaktformer som bidrar till att resultatet av RRV:s granskning kan tas tillvara på ett bättre sätt. Utskottet biträder därför förslaget i propositionen om att regeringen skall kunna utnyttja RRV för särskilda granskningsuppdrag. I och med att dessa insatser avses bli finansierade i särskild ordning torde regeringsuppdragen inte komma att inkräkta på den revision som kommer till stånd på RRV:s eget initiativ. Det torde därför inte heller – såsom befaras i motion K113 – föreligga någon risk för att RRV:s självständighet skulle gå förlorad. Finansutskottet anser det med hänsyn härtill inte behövligt att riksdagen genom ett särskilt uttalande begär att det av RRV:s kommande instruktion skall framgå att RRV:s egen initiativverksamhet bör ges högsta prioritet. Enligt utskottets mening finns det därför inte anledning att biträda yrkande 3 i motion K113.

Finansutskottet har för sin del inte något att erinra mot den i propositionen föreslagna medelstilledningen till RRV. Finansutskottet föreslår därför att konstitutionsutskottet biträder regeringens förslag att riksdagen skall anvisa ett ramanslag av 115 963 000 kr. till riksrevisionsverket för budgetåret 1987/88.

Stabsmyndigheternas roll

I likhet med föredraganden anser finansutskottet att inte bara RRV utan även övriga s.k. stabsmyndigheter fyller en viktig funktion i arbetet med att förnya den offentliga sektorn. Sålunda bör enligt utskottets mening även det utrednings- och utvecklingsarbete som bedrivs inom statskontoret, statens institut för personalutveckling (SIPU), statens arbetsmarknadsnämnd (SAMN) och statens arbetsgivarverk (SAV) knytas närmare utvecklingsarbetet inom regeringskansliet. Säsom framhålls i propositionen är det angeläget att regeringen kan ta till vara stabsorganens kunnande, eftersom dessa myndigheter kompletterar regeringskansliet och är viktiga som kunskapsförstärkning i regeringens arbete.

I avsnittet om ledningsfunktionens utformning i myndigheterna anförts att ett parlamentariskt inflytande *ter sig främmande* när det gäller regeringens stabsmyndigheter, men det kan ändå aktualiseras för RRV. Det ankommer på regeringen, sägs det i propositionen, att närmare klargöra detta i anslutning till att nya instruktioner beslutas.

I motion K110 av Rune Ångström (fp) anförts bl.a. att så länge statskontoret har kvar metodfrågor och är sammanhållande organ för ADB-ansaffningen finns det skäl att också den politiska oppositionen ges insyn och inflytande på verksamheten genom lekmannastyrelse såsom i andra myndigheter.

Utskottet anser det värdefullt att råden vid riksrevisionsverket och statskontoret ges en bred och allsidig sammansättning. Det kan bidra till att öka insynen i verksamheten samt sprida värdefull kunskap och information om verksamheten. Råden kan genom sin medverkan bidra till att ge frågorna en vidare belysning och allsidigare behandling. Utskottet vill därför förorda att råden ges en bred och allsidig sammansättning med parlamentarisk representation.

Arbetsgivarfunktionen

I propositionen föreslås att statens arbetsgivarverk skall omfatta affärsverken och att affärsverkens dotterbolag skall anslutas till Arbetsgivarföreningen SFO. Utskottet vill med anledning härav anförda att det i vissa fall kan vara orationellt att affärsverkens förvaltningsutövande dotterbolag är anslutna till en annan arbetsgivarorganisation än affärsverket självt. De anställda har också intresse av att genom sin fackliga organisation möta *en* arbetsgivarorganisation i både lokala och centrala förhandlingar. Utskottet anser därför att frågan om arbetsgivartillhörighet inte bör avgöras genom ett principutlåtande av riksdagen.

Våren 1985 inleddes vid sex myndigheter en försöksverksamhet med treåriga budgettramar. Den har senare utökats till att omfatta ytterligare elva myndigheter och fyra domstolar. I propositionen aviseras en fortsatt utökning och fördjupning av verksamheten.

Avsikten med försöksverksamheten är att få till stånd en ökad långsiktighet i myndigheternas planering. Man vill genom den också öppna möjlighet för statsmakterna att mer ingående pröva vilken inriktning och omfattning verksamheten vid resp. myndighet skall ha under en kommande treårsperiod. I försöksverksamhetens förlängning förutsätts sålunda varje myndighet bli föremål för en fördjupad budgetprövning vart tredje år. I och med att denna myndighetsvisa process sprids ut över treårscykeln bibehålls en mellan åren jämn arbetsbelastning i riksdagen och regeringskansliet.

Försöksverksamheten befinner sig ännu i ett inledningsskede, och det är därför för tidigt att bedöma resultatet av vad som hittills uppnåtts. För riksdagens vidkommande öppnar sig emellertid nya perspektiv. Rätt utnyttjat skulle – som finansutskottet ser det – systemet med treåriga budgettramar inte bara kunna stärka riksdagens möjligheter till kontroll och styrning av förvaltningen. Det skulle också kunna bidra till att riksdagens budgetprövning underlättas.

Finansutskottet ser det därför som angeläget att försöksverksamheten fortsätter och fördjupas. Av propositionen framgår att samspelet mellan departement och myndigheter måste utvecklas och förbättras. Fackdepartementen bör ges ett större ansvar och en ökad initiativskyldighet. Särskild omsorg behöver ägnas åt de myndighetsspecifika direktiven. Enligt finansutskottets mening är det angeläget att man i det fortsatta utvecklingsarbetet eftersträvar att finna enkla och smidiga lösningar. Utskottet delar därvid föredragandens uppfattning att det är väsentligt att de rutiner som myndigheter och regeringskansli utformar för denna treåriga budgetprocess resulterar i en totalt sett väsentligt lägre arbetsinsats för budgetarbetet än vad som kunnat uppnås med den årliga granskningen. Framst gäller det att finna former för en kraftigt förenklad mellanårsgranskning.

Försöksverksamheten omfattar än så länge endast verksamhet som finansieras över myndigheternas anslag för förvaltningskostnader. I motion K105 av Lena Öhrsvik (s) framhålls att det är önskvärt att flerårsbedömningar kan göras inte bara på förvaltningskostnader utan också på sakanslag, dvs. de medel av huvudsakligen bidragskaraktär som myndigheterna administrerar. Motionären föreslår därför att försöksverksamheten skall utsträckas till att omfatta även flerårsramar för sakanslag.

Såsom framgår av propositionen har folkstyrelsekommittén tagit upp samma fråga i sitt betänkande (SOU 1987:6) Folkstyrelsens villkor. Kommittén förordar därvid att systemet med treåriga budgettramar efter hand utsträcks även till sakanslagen. I propositionen framhåller föredraganden att det finns anledning att återkomma till dessa frågor då remissbehandlingen av folkstyrelsekommitténs förslag slutförts.

Eftersom regeringen sålunda redan har sin uppmärksamhet riktad på den

fråga som motionären aktualiserar finns det enligt finansutskottets mening inte anledning för riksdagen att nu göra ett uttalande i ärendet. Motion K105 bör sålunda avstyrkas.

En övergång till fleråriga budgetramar ställer nya krav på myndigheternas verksamhetsplanering och redovisning. Lämpliga produktivets- och effektivitetsmått bör utvecklas. Inom statskontoret har en metod för produktivetsmätningar i offentliga förvaltningar utarbetats. Den har utnyttjats i den pågående försöksverksamheten. Det finns som utskottet ser det inte anledning befara, som görs i motion K112 (vpk), att man därvid direkt överför kommersiella företagskriterier utan hänsynstagande till de speciella förutsättningar och uppgifter som gäller för offentlig förvaltning. Såsom framhålls i propositionen kommer metoder av detta slag att vidareutvecklas som ett stöd för myndigheternas resultatredovisning och uppföljningsarbete. Utskottet anser mot bakgrund härav att några initiativ inte bör tas med anledning av motion K112 (vpk) yrkande 4.

Den arbetsgivarpolitiska inriktningen

De frågor som propositionen behandlar i detta sammanhang har utskottet i den mån det tillhör utskottets beredningsområde behandlat i betänkande FiU 1986/87:10 (s. 41–43, 83–84). Utskottet hänvisar till denna behandling.

Övriga frågor

De specialdestinerade statsbidragen till kommuner berörs i motion K112 (vpk). Motionärerna säger sig vara bestämda motståndare till att minska specialdestineringen, eftersom man ser denna typ av bidrag som ett viktigt styrinstrument.

Finansutskottet vill med anledning härav nämna att utskottet i sitt betänkande om bidrag och ersättning till kommuner (FiU 1986/87:20) behandlat samma ämne. Finansutskottet har därvid avstyrkt flera motioner med krav på en avveckling av de specialdestinerade bidragen. Utskottet har samtidigt framhållit att detta inte hindrar att bidragens utformning och omfattning kan behöva ses över och ändras. Eftersom motionärernas synpunkter i allt väsentligt därmed är tillgodosedda finns det enligt finansutskottets mening ingen anledning att göra ytterligare ett uttalande av det slag som begärs i motion K112 (vpk) yrkande 1.

I motion Fi408 av Görel Bohlin (m) och Anita Modin (s) hemställs att riksdagen som sin mening skall ge regeringen till känna vad som sägs i motionen om behovet av auktoriserade revisorer för varje försäkringskassa. Enligt motionärerna måste större säkerhet skapas i revisionen av försäkringskassorna.

Den s.k. RK-utredningen har i sitt nyligen framlagda betänkande – (Ds C 1987:2) Revisionen av försäkringskassorna, m.m. – föreslagit att staten helt skall ta över ansvaret för externrevisionen av försäkringskassorna. Den nuvarande ordningen med revisorer utsedda av landsting/kommunfullmäktige bör enligt kommittén inte behållas. I stället bör RRV genom sin revisionsenhet vid riksförsäkringsverket ensam svara för den externa gransk-

ningen av kassorna. Utredningen anser att RRV:s resurser härför bör ökas med ca 1 milj. kr.

FiU 1986/87:3 y

RK-utredningens förslag är för närvarande under beredning i regeringskansliet. I avvaktan på ett slutligt ställningstagande från regeringens sida bör riksdagen inte vidta någon åtgärd i denna fråga. Motion Fi408 bör därför enligt finansutskottets mening inte bifallas.

Stockholm den 9 april 1987

På finansutskottets vägnar

Arne Gadd

Närvarande: Arne Gadd (s), Anne Wibble (fp), Roland Sundgren (s), Christer Nilsson (s), Rune Rydén (m), Lisbet Calner (s), Arne Andersson i Gamleby (s), Kjell A. Mattsson (c), Hans Petersson i Hallstahammar (vpk), Arne Kjörnsberg (s), Hugo Hegeland (m), Marianne Carlström (s), Rolf Kenneryd (c), Margit Gennser (m) och Lennart Alsén (fp).

Avvikande meningar

1. Anne Wibble (fp), Rune Rydén (m), Hugo Hegeland (m), Margit Gennser (m) och Lennart Alsén (fp) anser att den del av utskottets yttrande som på s. 3 börjar med rubriken "Riksrevisionsverkets ställning" och på s. 5 slutar med "budgetåret 1987/88" bort ha följande lydelse:

Förvaltningsrevisionens ställning

I 1 kap. 4 § regeringsformen föreskrivs att riksdagen granskar rikets styrelse och förvaltning. Riksdagens förvaltningsekonomiska kontroll inskränker sig i huvudsak till den granskning som riksdagens revisorer med sina begränsade resurser kan svara för.

Makten över statsfinanserna tillkommer grundlagsenligt riksdagen. Det är riksdagen som beslutar om skatt till staten och som ansvarar för statsupplåningen. Riksdagen bestämmer vidare till vilka belopp statsinkomsterna skall beräknas och anvisar anslag till angivna ändamål. Dessa beslut tas av riksdagen upp i statsbudgeten. Anvisade medel får inte användas på annat sätt än riksdagen har bestämt. Riksdagen fastställer också grunderna för förvaltningen av statens egendom och förfogandet över den.

Med hänsyn till de befogenheter som riksdagen har i dessa avseenden anser finansutskottet det naturligt att riksdagen också ges ett väsentligt större ansvar för den statliga förvaltningsrevisionen.

I likhet med vad som förordas i motionerna Fi406 av Lars Tobisson m.fl. (m), K115 av Anders Björck m.fl. (m), Fi415 av Bengt Westerberg m.fl. (fp) och K109 av Lennart Alsén och Lars Ernestam (fp) ser utskottet det som angeläget att en grundläggande översyn företas av riksdagens ansvar för den statliga förvaltningsrevisionen. Finansutskottet anser därför att motionärernas krav på en sådan översyn bör biträdas av konstitutionsutskottet.

Reformen bör syfta till att riksdagen tar hela ansvaret för förvaltningsrevisionen. Vad gäller organisationen av denna revision bör erfarenheter hämtas från andra länder med jämförbara förhållanden. Resurserna bör dimensioneras med erfarenheter från riksrevisionsverkets hittillsvarande arbete. Eventuellt bör resurser och kompetens överföras från riksrevisionsverket till riksdagens förvaltningsrevision. Hithörande frågor har utretts vid flera tillfällen de senaste decennierna. Ett omfattande utredningsmaterial finns att tillgå. Förslag bör därför kunna läggas fram för riksdagen redan inom ett år. Vid utarbetandet av förslaget bör – med hänsyn till att frågan direkt berör ett riksdagens organ – företrädare för riksdagspartierna delta.

I avvaktan på resultatet av en sådan översyn bör RRV anvisas medel i enlighet med propositionens förslag.

Finansutskottet föreslår därför att riksdagen skall anvisa ett ramanslag av 115 963 000 kr. till riksrevisionsverket för budgetåret 1987/88.

2. Kjell A. Mattsson och Rolf Kenneryd (båda c) anser att den del av utskottets yttrande på s. 4 som börjar med "Med hänsyn" och slutar med "motion K113" bort ha följande lydelse:

Med hänsyn till de erfarenheter som gjorts på riksdagsområdet ser finansutskottet det som värdefullt att det även på regeringsområdet kan utvecklas nya kontaktformer som bidrar till att resultatet av RRV:s granskning kan tas till vara på ett bättre sätt. Det finns emellertid en risk förknippad med att RRV knyts närmare regeringen och i vissa avseenden blir ett serviceorgan åt departementen. Självständigheten kan gå förlorad. Enligt utskottets mening är det angeläget att uppdragen till regeringen inte inkräktar på verkets egen initiativverksamhet. Regeringsuppdragen bör därför finansieras utanför det ordinarie förvaltningsanslaget. Det är också viktigt att utforma verksamhetsinstruktionen för RRV så att verkets revisionsverksamhet ges högsta prioritet. Finansutskottet anser att vad utskottet här anfört med anledning av motion K113 bör ges regeringen till känna.

3. Anne Wibble (fp), Rune Rydén (m), Hugo Hegeland (m), Margit Gennser (m) och Lennart Alsén (fp) anser att den del av utskottets yttrande på s. 5 som börjar med "Utskottet anser" och slutar med "parlamentarisk representation" bort ha följande lydelse:

Frågan om ledningsfunktionens utformning i myndigheterna behandlas av konstitutionsutskottet. Finansutskottet har därför ingen anledning att ta ställning till vare sig propositionens förslag eller förslaget i motion K110.

4. Anne Wibble (fp), Rune Rydén (m), Kjell A. Mattsson (c), Hugo Hegeland (m), Rolf Kenneryd (c), Margit Gennser (m) och Lennart Alsén (fp) anser att den del av utskottets yttrande på s. 7 som börjar med "Finansutskottet vill" och slutar med "yrkande 1" bort ha följande lydelse:

Finansutskottet delar inte motionärernas uppfattning. Utskottet anser att kommunbidragssystemet bör ges en mer generell utformning. Systemet med specialdestinering av bidrag bör därför minska i omfattning. Om bidragen till kommunerna i ökad utsträckning ges utan villkor ökar enligt utskottets uppfattning möjligheterna för kommunerna att utnyttja resurserna på ett effektivt sätt. Utskottet anser således att en större andel av bidragsgivningen från staten till kommunerna i huvudsak bör ske inom ramen för ett nytt skatteutjämningsystem. Utskottet vill således från sina utgångspunkter förorda att konstitutionsutskottet avstyrker motion K112 (vpk) yrkande 1.